

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

••••••

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Modificarea Legii Bancare. — Spicuri din activitatea culturală a economiștilor noștri. — Formalitățile privitoare la publicarea bilanțului, convocarea și ținerea adunărilor generale. — Scutirea de impozit pe salarii a ajutoarelor plătite familiilor celor concentrați. — *Cronica:* Sărbătorirea dlui dr. C. Popp. — *Bilanțuri:* Banca „Oașia”, soc. anon. Sibiu. „Daeta Traiană”, Institut de Arte Grafice, de Editură și Compactorie, S. P. A., Sibiu.

Către Băncile noastre.

Modificarea Legii Bancare.

În Monitorul Oficial Nr. 22 din 27 Ianuarie 1940, pag. 341 s'a publicat următorul

DECRET LEGE

Art. I. — Dispozițiunile legii pentru organizarea comerțului de bancă din 8 Mai 1934, cu modificările ei ulterioare, se modifică și completează, după cum urmează:

1. La art. 13, se adaugă următorul alineat final:

„În cota de jumătate din rezerva arătată la alineatul precedent, titlurile de Stat lombardabile la Banca Națională a României vor fi în proporție de 80 la sută; în această proporție nu se vor cuprinde și titlurile de Stat ce o bancă este obligată a avea potrivit art. 40 din prezenta

lege, sau ce ar poseda în deplină proprietate a sa, în orice altfel.”

2. Articolul 18, alineatul al treilea și al patrulea, se înlocuiesc cu următorul text:

„La intrarea sa în funcțiune, fiecare administrator va trebui să depună la sediul societății, o garanție.

„Dispozițiunile art. 237 din codul comercial „Carol al II-lea” se aplică în totul și acestor garanții.”

3. Articolul 40, alineatul al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„În afară de aceasta băncile sunt obligate a avea și o rezervă ușor lichidabilă, constând din titluri de Stat, lombardabile la Banca Națională a României, în proporție de cel puțin 35 la sută din aceste angajamente.”

Art. II. — Aplicarea dispozițiilor art. 38, alineatul al treilea și al patrulea din legea menționată la art. I. de mai sus, se amână până la 1 Ianuarie 1941.

Art. III. — Termenul prevăzut la art. 62, alineatul al patrulea din legea menționată la art. I. de mai sus, se prelungește până la 1 Iulie 1940.

Art. IV. — Dispozițiunile art. 213 alineatul final din codul comercial „Carol al II-lea” cu modificările sale din 7 Octombrie 1939, privitoare la mențiunile ce trebuie să cuprindă convocările acolo arătate, nu se aplică Băncii Naționale a României.

Art. V. — Orice dispozițiuni contrare prezentei legi sunt și rămân abrogate.

Ca urmare dispozițiilor legale de mai sus, *amintim* băncilor noastre următoarele :

1. Fondul de rezervă legal, constituit în baza prevederilor art. 13 din legea bancară, jumătatea lui va fi plasat în titluri de Stat, garantate de Stat, din care 80% trebuie să fie lombardabile la Banca Națională a României.

2. În afară de portofoliul de titluri de Stat, prevăzut în punctul precedent, care constituie jumătate din fondul de rezervă legal, băncile care primesc depuneri la vedere sau contractează alte obligațiuni la vedere, a căror executare trebuie să aibă loc la cerere sau într'un termen de maximum 30 de zile, mai sunt obligate a avea și o rezervă ușor lichidabilă, un plasament constând din titluri de Stat lombardabile la Banca Națională a României în proporție de cel puțin 35% din aceste angajamente.

De exemplu: O bancă are fond de rezervă legal, constituit conform art. 13 din legea bancară de Lei 100.000.—, are depuneri la vedere de Lei 24.000.000.—, alte angajamente la vedere (creditori în cont curent etc.) Lei 6.000.000.— Această bancă va trebui să aibă un plasament în titluri de Stat de Lei 50.000.—, din care Lei 40.000.— trebuie să fie titluri de Stat lombardabile la Banca Națională a României. Osebit va trebui să mai aibe un plasament de Lei 11.500.000.— titluri de Stat lombardabile la B. N. R. Deci în total această bancă va trebui să aibe un portofoliu de titluri de Stat de Lei 11.550.000.

3. Privitor la *garanția administratorilor*, art. 18, alin. 3 și 4 din Legea bancară, este înlocuit cu dispozițiunile art. 237 din Codul Comercial Carol al II-lea, care are următorul cuprins :

Art. 237. — Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, care să reprezinte a suta parte din capitalul social, dacă acesta este mai mic de 10.000.000 Lei.

Când capitalul social este mai mare de 10.000.000 Lei, se va adăuga la garanția arătată prin alineatul precedent, o sumă care să reprezinte a trei-suta parte din restul capitalului social.

Actul constitutiv sau statutul vor putea prevedea însă ca această garanție să nu depășească suma de 1.000.000.— Lei.

Garanția se va depune înainte de intrarea în funcțiune a administratorilor; ea poate fi depusă și de un al treilea.

Garanția va fi depusă în acțiuni ale societății, socotite la valoarea nominală, sau în titluri de Stat ori garantate de Stat, socotite la cursul zilei.

Acțiunile societății depuse drept garanție vor fi nominative, iar dacă sunt la purtător, vor fi convertite în nominative și vor fi trecute în registrul de acțiuni cu mențiunea afectării lor speciale.

Dacă garanția nu va fi depusă în termen de o lună dela numirea sa, administratorul este considerat demisionat.

Garanția rămâne în casa societății și și nu va putea fi restituită administratorului, decât după ce adunarea generală a aprobat bilanțul ultimului exercițiu, în care administratorul a funcționat și i-a dat descărcare.

Prin urmare la o bancă cu un capital social de Lei 1.000.000.— administratorul va trebui să depună o cauțiune de Lei 10.000.— iar la un capital de Lei 10.000.000.— cauțiunea va fi în valoare de Lei 100.000.— la Lei 20.000.000.— cauțiunea va fi de Lei 133.334.—, la un capital de Lei 40.000.000.— cauțiunea va fi de Lei 200.000.— și așa mai departe.

Censorii, cu excepția expert-contabilului, vor trebui să depună acțiuni în garanție jumătate din garanția prevăzută pentru administratori (Art. 25 L. B.)

4. Băncile sunt obligate ca până la 1 Ianuarie 1941, să satisfacă obligațiilor prevăzute în art. 38, alin. 3 și 4 din legea bancară. Anume până la data de mai sus să vândă acțiunile și participările lor la alte societăți, ce ar depăși 25 la sută din valoarea capitalului social, plus rezervele.

5. În conformitate cu art. 62, alin. 4, întreprinderile bancare existente la 8 Mai 1934 care nu îndeplinesc cerințele art. 11 și 12 din lege adecă băncile care nu au capitalul minimal prevăzut de lege și anume în comunele rurale de Lei 4.000.000, în comunele urbane Lei 10.000.000 —, în municipii Lei 20.000.000.—, erau obligate ca până la 14 Aprilie 1939 cel mai târziu

să-și fi stabilit prin statute cifra capitalului lor real, care va fi verificată de Consiliul Superior Bancar.

Considerând că cele mai multe bănci din această categorie au neglijat această formalitate, legiuitorul prin legea publicată la 27 Ianuarie 1940, a prelungit acest termen până la 1 Iulie 1940.

Avertizăm toate băncile noastre, din această categorie, ca fără întârziere să îndeplinească această formalitate, pentru că altfel riscă să fie lichidate, să li se retragă dreptul de funcționare. Rugăm aceste bănci să comunice biroului „Solidarității” dacă au făcut aceste demersuri și anume dacă au cerut Consiliului Superior Bancar verificarea capitalului lor social, pentru a interveni ca să se facă această verificare în termen legal.

Sibiu, la 5 Februarie 1940.

„SOLIDARITATEA”.

Spicuiuri din activitatea culturală a economiștilor noștri.

Reluăm cu aceste spicuiuri — întrerupte din cauza concentrărilor — seria de articole inaugurată în luna Noembrie 1939, asupra activității culturale și naționale a câtorva din figurile reprezentative ale economiei ardelen.

În primele două articole din această serie, pe care o bănuim destul de lungă, am evidențiat câteva momente din activitatea bogată a unui *Visarion Romanu*, *Partenie Cosma*, *Nicolae Oncu* și *dr. Ion Mihu*, precum și a grupului de comercianți și industriași fondatori ai *Tribunii* condusă de marele scriitor *Ion Slavici*, datorită activității și jertfelor cărora Ardealul s'a îmbogățit cu o serie de valoroase publicațiuni culturale și naționale, cu adânc ecou în viața publică ardelenescă, precum și cu unele așezăminte culturale și filantropice care au dat un mare impuls tinerelei generații ardelen.

Deși n'am epuizat rezultatele investigațiilor noastre asupra activității acestor titani ai muncii și ai aspirațiilor românești, totuși vom cuprinde în spicuirile noastre din acest articol două figuri noi, două figuri cari și-au înscris de asemeni numele în istoria creațiilor culturale și economice din provinciile de dincoace de munți: *Emanoil Ungureanu* și *Vasile C. Osvadă*.

După ce vom trece, astfel, în revistă întreaga serie de economiști în urma cărora a rămas acel „adaos la viața neamului” de care vorbea dl prof. *Nicolae Iorga*, și pe care l-am pus drept motto la această

serie de articole, vom căuta apoi să alcătuim o sinteză a activității lor, nădăjduind astfel să punem într-o mai vie lumină aportul adus de ei la dezvoltarea culturală și națională a Ardealului și Banatului.

Cercelând vieța de mari proporții a cutezătorului luptător bănățean *Emanoil Ungureanu*, cititorul băncii „*Timișana*” din Timișoara, aflăm că *Emanoil Ungureanu*, pe lângă multe alte acțiuni culturale și naționale, este acela de numele căruia se leagă începuturile presei românești din Banat, tot așa după cum începuturile *Albinei Carpaților*, a *Tribunei* dela Sibiu și a *Tribunei* dela Arad se leagă de numele unor economiști ardeleni.

Intr'adevăr dintr'un articol publicat în revista *Societatea de Măine* (Nr. 2—3 din 1932) de către publicistul *Romulus P. Roșu*, aflăm că „numai datorită zelului său putem înregistra înființarea ziarelor românești *Dreptatea* și *Dumineca la Timișoara*”.

Pentru înființarea acestor ziare, care au avut un răsunător ecou în largul meleagurilor bănățene, după o aprigă luptă împotriva politicii de maghiarizare inițiate de guvernele Buda-Pestei, și răspândind pretutindeni slova și avântul crezurilor românești, având asigurat și concursul prețios al lui *Al. Mocioni* și *L. Babeș*, *Emanoil Ungureanu* alcătuește în 1893 un comitet de acțiune format din cei mai de seamă cărturari ai Banatului: *Coriolan Brediceanu*, avocat Lugoj; *Andrei Ghidiu*, protopop. Caransebeș; *Titu Hațieg*, avocat Lugoj; *Voicu Hamsa*, protopop Lipova; *Gh. Lazaru*, avocat Vinga; *dr. Sebastien Olariu*, protopop Făget; *Paul Rotariu*, avocat Timișoara; *dr. Gh. Popa*, asesor referent Arad; *dr. Gh. Popovici*, protopop Lugoj; *Ion M. Roșu*, avocat Biserica-Albă; *dr. Lazar Simion*, avocat Ciacova; *Ștefan Velovan*, dir. Caransebeș și *Emanoil Ungureanu*, avocat Timișoara.

Comitetul acesta lansează un apel către bănățeni solicitându-le concursul pentru înființarea celor două ziare, fiindcă, se scria în apel, „cultura poporului, numai prin școala elementară, fără o lectură zilnică, nu se poate face, iar lectura zilnică numai din cărți bune, dar mai vârtos din ziare bine scrise și corespunzătoare trebuințelor poporului se poate procura”. Apelul având ecoul așteptat, *Emanoil Ungureanu* convoacă o adunare românească la Timișoara, al cărei rezultat este hotărârea tuturor de a se înființa două ziare românești, unul, *Dreptatea*, pentru intelectuali, al doilea, *Foaia de Duminecă*, pentru țăranii.

Ambele ziare apar în luna Ianuarie 1894. Ziarele lui *Ungureanu* pătrund și dincolo de munți, cuvântul lor e dârz și luminat, admiratorii lor se înmulțesc, printre ei se găsește și marele luptător basarabean *Vasile Stroescu*, care, încântat de lupta ziarelor bănățene, răspunzând apelului lor le trimite un însemnat ajutor bănesc.

La sfârșitul anului 1897, în urma neconținutelor persecuții și amenzi ungurești, ziarele lui Ungureanu sunt silite să-și înceteze apariția.

Încetarea apariției ziarelor sale îi pune însă lui Emanoil Ungureanu o problemă nouă, o problemă care arată încă odată marea dragoste pe care acest viguros luptător o avea pentru toți semenii săi. Ce se întâmplă, s'a întrebat Ungureanu, cu acei ziaristi cari din cauza persecuțiilor sau a diferitelor infirmități nu mai pot lucra, sau cu familiile acelor cari sunt condamnați la luni și ani întregi de închisoare, la Seghedin, la Vacz sau la Șopron, cum se obișnuia atât de des în fericița Ungarie?

Pătruns adânc de durerea unor asemenea întâmplări, Ungureanu a luat inițiativa de a întemeia o societate pentru ajutorarea ziaristilor și a familiilor lor.

După consultarea mai multor ziaristi și a altor oameni de inimă, Ungureanu întocmește statutele *Reuniunii de ajutorare a jurnaliștilor români*, și le înaintează în 1903 spre aprobare Guvernului dela Buda-Pesta.

Pe motiv însă că Românilor nu li se permite constituirea în asociații profesionale, ci numai în asociații culturale și religioase, statutele sunt respinse.

Emanoil Ungureanu nu se dă însă bătut. Modificând numele reuniunii în *Reuniunea jurnaliștilor greco-orientali români și greco-cat. români*, cere din nou aprobarea statulelor.

Nici de astădată însă guvernul maghiar, cu toată intervenția deputatului *Șt. Ciceo Pop*, nu dă autorizația cerută, cum nu va da-o niciunei încercări similare a lui *A. Mureșianu*.

Știu ei Ungurii ce avânt ar fi dat această aprobare presei românești din Ardeal și Banat. Era însă un avânt pe care ei nu-l doriau de loc. Cu toată nereușita sa, Emanoil Ungureanu este totuși un precursor al *Sindicatului presei române din Ardeal și Banat* înființat în 1919.

* * *

Vasile C. Osvadă, doctrinarul și realizatorul economic, dela moartea căruia se vor împlini în curând zece ani, a fost, după cum scria, cu adâncă durere, la moartea lui, în Ianuarie 1931, dl *Ion Clopoșel*, președinte al *Sindicatului presei române din Ardeal și Banat*, „*unul dintre cei mai renumiți publiciști români ai Transilvaniei. Toți câți ne îndeletnicim cu nobila profesiune a scrisului, recunoaștem în Vasile Osvadă pe un ilustru antecesor și camarad*”.

Intr'adevăr vreme de aproape trei decenii, Vasile C. Osvadă a fost un neobosit colaborator al celor mai de seamă, publicații dela noi, mai întâi, în anii dinaintea războiului, la ziarele zilnice *Tribuna* și *Românul*, la nenumărate gazete populare, apoi, după războiu, la cotidienele clujene *Patria* și *Biruința*, la revistele *Țara noastră* și *Revista Economică*, la revista *Tovărășia* de odinioară, și ani de zile în coloa-

nele prețioasei reviste *Societatea de mâine*. Iar atunci când i s'a părut că veghea lui trebuie să fie și mai atentă, activitatea și mai vie, a dirijat însuși ziarul *Voința*, turnând în coloanele sale zi de zi îndemnuri și soluții economice și naționale.

Judecând această activitate, care s'a confundat atât de mult cu gazetăria însăși, dl Clopoșel s'a simțit ispitit să scrie că cele mai adânci urme ale activității sale Vasile C. Osvadă le lasă în „câmpul literelor”, fiindcă a „contribuit în largă măsură la ridicarea nivelului presei românești”.

Piatra unghiulară a credințelor sale economice și culturale o arăta Vasile C. Osvadă în următoarea confesiune de credință: „Ne dăm seama de complexul nevoilor și trebuințelor, ce ni-le impune înaintata viață de stat și sintetizările științifice, culturale, sociale și economice, ce se desprind din munca și tradiția de secole, pe care e stăpân Apusul.

În același timp însă nu vrem să nesocotim *realitățile noastre*. Fericirii, care alcătuiesc cel mult unul la zece mii din neamul nostru, care s'au educat și s'au înfruptat din binefacerea de ordin superior ale Apusului, nu pot și ar fi greșit să forțeze salturi în natură. Lipsa tradiției, sintetizată în Apus, condamnă masele noastre populare să se folosească, încă o bună bucată de vreme, de mijloace, rudimentare și extensive, dar în tot cazul mai potrivite realităților *noastre*, decât mijloacele sociale și economice, consacrate în spus și importate, fără rând, de către cei care pe vremea lui Eminescu, își justificau excursiile în Apus cu câte un „papuc de curtezană”. Azi le justifică prin măsuri și copieri importate din Apus, — care se potrivesc ca nuca în perete cu trebuințele și realitățile noastre. Dovadă: Codul muncii în preparație, legea camerilor agricole (copiată din Belgia), tatonările cu legea impreviziunii, teoria revalorizării, legea impozitului, defalcarea liceelor în modern, clasic și real și a gimnaziilor civile cu programele de azi etc. etc. Nu mai vorbesc de încercările importului ideologiei marxiste și de propagandele de pe urma scrisului unui Engels, Max Nordau, Kautski, Gustav Le Bon până la Barbusse.

Desigur că pe terenul cercetărilor *științifice*, suntem măguliți de câte ori avem reprezentanți ai diferitelor sisteme filosofice, sociale și de adânciri în domeniul tuturor cercetărilor teoretice.

Primejdia noastră începe însă atunci, când vrem să uităm că *aplicarea* acestor sintetizări de muncă și tradiții, ce se pierd în negura vremurilor — poate să-i fie fatală unui popor, care abia are începuturi de împrietenire cu scrisul și celitul numai de câteva decenii și care și azi are peste 60 la sută de analfați. *Nu se poate trece cu teorii importate peste veacurile de surghiun și subjugări îndurate de neamul nostru, ca să oferim generoase privilegii de afirmare parvenită, celor câteva sute de repatriați, care nu-și*

iau oboseala să cunoască adevăratele noastre realități". (Vezi rev. „Societatea de mâine“ 1926, Nr. 1—2).

Desigur atâtea din constatările și criticile lui Osvadă sunt astăzi depășite, perimate, neamul nostru mergând astăzi pe drumul tradiției și intereselor sale, le-am reprodus însă pentru a arăta că economistul Vasile C. Osvadă a fost un precursor al orientării României de astăzi, un precursor profetic.

Avea deci dreptate dl Clopoșel când deplângea moartea acestui distins ardelean zicând: *N'a fost până mai ieri prea mare numărul intelectualilor de înalte preocupări din teritoriile noi care să fi în trecut ori să i se fi asemuit lui Vasile Osvadă. Astfel, că spiritualitatea românească a Ardealului pierde în Osvadă pe unul dintre cei mai aleși cărturari*. (Vezi Soc. de mâine 1931 Nr. 2).

Dar activitatea și ideile lui Osvadă merită mai mult decât o fugară spicuire.

Sperăm să revenim.

VASILE NETEA.

Dela „Solidaritatea“.

Formalitățile privitoare la publicarea bilanțului, convocarea și ținerea adunărilor generale.*)

Având în vedere multiplele formalități impuse prin Legea Bancară și mai nou prin Decretul Lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 233 din 7 Octombrie 1939 (reprodus în „Revista Economică“ Nr. 42 din 1939) prin care a intrat în vigoare art. 208—234 din Codul comercial Carol al II-lea „Despre adunările generale“, amintim băncilor noastre următoarele dispozițiuni legale:

1. Bilanțul anual și contul profit și pierdere trebuie să fie întocmite și supuse spre aprobare, adunării generale până la 30 Aprilie cel mai târziu. (Art. 30, al. II. L. B.).

Deși art. 209 Cod. com. Carol al II-lea prevede 6 luni, adică până la 30 Iunie ale anului următor, totuși Legea Bancară fiind o dispoziție specială se va avea în vedere această lege.

2. Convocarea adunării generale în conformitate cu art. 213 Cod. com. Carol al II-lea, se va publica în Monitorul Oficial și într'unul din ziarele răspândite din localitate în care se află sediul central al societății sau din cea mai apropiată localitate**)

*) Vezi „Revista Economică“ Nr. 5 din 29 Ianuarie 1938, Nr. 7 din 12 Februarie 1938 și Nr. 5—6 din 4 Februarie 1939.

**) Revista Economică publică GRATUIT convocarea, bilanțul și contul profit și pierdere al băncilor „Solidarității“ în ordine cu taxele pentru anul 1939. N. R.

cel puțin 15 zile libere înainte de termenul adunării generale.

Prin urmare chiar dacă statutele unei bănci prevede un termen de convocare mai scurt de 15 zile, de ex. de 8 zile, totuși convocarea se va face cu 15 zile înainte de adunarea generală.

Considerând că în conformitate cu art. 210 din Codul nou com. pentru validitatea deliberărilor adunării generale ordinare este nevoie de prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social și că dacă în lipsa numărului insuficient, adunarea trebuie convocată a doua oară, când se va poate ține oricare ar fi partea de capital reprezentată, că în conformitate cu art. 214 Cod. nou com. convocarea pentru a doua adunare se poate face în convocarea făcută pentru prima adunare, *recomandăm*, pentru motive de economie, ca să se facă convocarea pentru a doua adunare concomitent și în aceeași convocare cu prima adunare, când aceasta nu s'ar putea ține.

A doua adunare, în cazul că este convocată în aceeași convocare cu prima, a doua adunare se poate convoca chiar pentru a doua zi, după prima adunare. În cazul însă că a doua adunare s'ar convoca prin convocare separată, atunci convocarea trebuie să se facă cu cel puțin 8 zile înainte de ziua adunării a doua.

În ordinea de zi, conform art. 209 Cod. com., se va fixa neapărat următoarele obiecte:

a) Discutarea, aprobarea bilanțului și contului profit și pierdere, a raportului consiliului de administrație și censori;

b) Descărcarea consiliului de administrație;

c) Alegerea consiliilor de administrație și censori (dacă e cazul);

d) Să stabilească retribuiția administratorilor și censorilor: tantiema, jetoane etc.

În conformitate cu art. 30 L. B. al. I. bilanțul și contul profit și pierdere se vor depune la Tribunalul sediului central cu cel puțin 8 zile înainte de data adunării generale.

Înainte de adunarea generală bilanțul și contul profit și pierdere nu trebuie publicat. Asupra publicărilor revenim la punctul 5 și 6.

4. Adunarea generală la primul termen se va putea ține — conform art. 210 — dacă sunt prezenți acționari, care reprezintă cel puțin jumătate din capitalul social, iar deciziunile se pot lua cu majoritate absolută.

A doua adunare, convocată pentru cazul că prima adunare este în neputință de a lucra din cauza numărului insuficient, se va putea ține oricare ar fi partea de capital reprezentată de acționari și va decide cu majoritate, fie și numai relativă.

Dreptul de vot, se exercită — conform art. 217 din Cod. com. — de acționar proporțional cu numărul acțiunilor ce posedă.

În lipsă de dispozițiune contrară în actul constitutiv sau statut, fiecare acționar ca și cel care posedă până la 5 acțiuni, are drept la un vot pentru fiecare acțiune; acționarul care posedă de la cinci până la o sută acțiuni are dreptul la încă un vot pentru fiecare acțiune ce depășesc primele cinci, iar cel ce posedă peste o sută are dreptul la încă un vot pentru fiecare 25 acțiuni ce depășesc prima sută.

Având în vedere aceste dispozițiuni legale, indiferent de prevederile statutelor, se va respecta principiul proporționalității, prevăzut de lege.

Depunerea acțiunilor de către acționarii, care doresc să participe la adunarea generală, conform art. 220 din Cod. com., este obligatorie numai la societățile a căror acțiuni sunt la purtător. Totuși la societățile cu acțiuni nominative, unde statutele prevăd, că pentru exercitarea dreptului de vot este necesar depunerea prealabilă a acțiunilor în locurile arătate de statute, cum această dispoziție statutară nu este prohibitivă de lege, credem că trebuie respectată această dispoziție statutară.

Depunerea acțiunilor în termen legal (cel puțin 5 zile libere înainte de adunarea generală) se va constata de censori printr'un proces-verbal.

În același proces-verbal censorii vor face constatarea că s'au îndeplinit toate formele legale și statutele pentru ținerea adunării generale (art. 226 Cod. com.). Se va arăta: 1. Publicările convocării. 2. Depunerea la grefa Tribunalului a bilanșului și contului profit și pierdere. 3. Depunerea acțiunilor, unde e cazul.

Deschiderea adunării generale se face de președintele sau de locțiitorul lui. Președintele va desemna *dintre principalii acționari*, un secretar și doi scrutători, cari vor verifica lista de prezență a acționarilor, vor citi procesul verbal al censorilor despre constatările făcute privitoare la formalitățile pentru ținerea adunării generale. (art. 226 Cod. com.)

Procurile acționarilor reprezentați la adunarea generală vor fi *speciale*. Adecă se va arăta obiectul precis al mandatului: data adunării generale, numele societății, etc. Aceste procuri nu-i nevoie să fie autentificate.

Conform art. 222, Cod. Com., *administratorii și funcționarii societății nu pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă fără votul acestora nu s'ar fi obținut majoritatea cerută.*

Administratorii, conform art. 223, Cod. com., nu pot vota nici direct, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau a chestiunii în care persoana sau administrația lor ar fi în discuțiune.

Votarea se face prin vot pe față. Votul secret este obligatoriu — oricare ar fi dispozițiunile statutelor, — numai pentru alegerea administratorilor și

censorilor, precum și pentru luarea deciziunilor referitoare la responsabilitatea administratorilor sau revocarea administratorilor și numai în cazul când este cerut de un număr de acționari, reprezentând cel puțin a cincia parte din capitalul prezent în adunare. Prin urmare, dată fiind dispoziția categorică a legii, dacă nu este cerut votul secret, chiar și deciziunile asupra acestor chestiuni: alegerea și revocarea administratorilor, alegerea censorilor și responsabilitatea administratorilor se vor lua prin vot pe față, indiferent de dispozițiile statutare (art. 228, Cod. com.).

5. *Deciziunile adunării generale*, conform art. 229, Cod. com., vor fi depuse în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului pentru a fi menționate în extras în registru și *publicate tot în extras în Monitorul Oficial.*

6. *Publicarea bilanșului și contului profit și pierdere.*

Bilanșul anual însoțit de contul de profit și pierdere, se va publica în Monitorul Oficial și în Buletinul Oficial Bancar, în termen de cel mult 30 zile dela data aprobării lor de către adunarea generală.

În cazul când statutele vreunei bănci prevăd publicarea bilanșului și în alte organe de publicitate, atunci publicarea trebuie făcută și în acele organe.

Pe lângă exemplarele vizate de Tribunal și trimise de bănci la Monitorul Oficial și la Buletinul Oficial Bancar spre publicare, întreprinderile bancare vor mai înainta separat Băncii Naționale a României, precum și Consiliului Superior Bancar, în termen de cel mult 5 zile dela data adunării generale, bilanșul anual și contul de profit și pierdere, întocmite pe coloane, conform modelului tip, *semnat de reprezentanții autorizați ai băncii.*

Odată cu acest bilanș pe coloane, băncile vor înainta totdeauna Consiliului Superior Bancar, următoarele acte:

a) Copie de pe procesul-verbal al adunării generale care a aprobat bilanșul și contul de profit și pierdere, cu arătarea Monitorului Oficial și a Buletinului Oficial Bancar în care au fost publicate atât extrasul aceluși proces-verbal, cât și bilanșul și contul de profit și pierdere, după aprobarea lor de adunarea generală;

b) Lista remunerațiilor globale acordate în cursul anului respectiv administratorilor, directorilor și censorilor, remunerații trecute la „Cheltuieli generale”, cum ar fi: salariile fixe, jetoanelor de prezență, indemnizațiile de locuință, misiune și transport, gratificațiile de orice fel, tantiemele contractuale sau orice alte sume de aceeași natură.

Întreprinderile bancare vor încunoștința Consiliului Superior Bancar chiar atunci când nu s'au plătit asemenea remunerații în cursul anului respectiv. (Art. 24 L. B.);

c) Lista persoanelor autorizate a semna valabil pentru bancă, cu arătarea proceselor verbale prin cari li s'a acordat acest drept și a Monitorului Oficial și a Buletinului Oficial Bancar în care au fost publicate, precum și cu arătarea datelor când aceste mențiuni au fost făcute în Registrul Societăților Bancare dela sediul principal și dela sediile sucursalelor;

d) Lista cauțiunilor statutare, cu arătarea datelor începerii și expirării mandatelor administratorilor și censorilor și cuantumul cauțiunii depuse de fiecare în parte.

Pentru orice lămuriri suplimentare, biroul „Solidarității” stă cu plăcere la dispoziția băncilor noastre.

„SOLIDARITATEA”.

Scutirea de impozitul pe salarii a ajutoarelor plătite familiilor celor concentrați.

Ziarul „Argus” Nr. 8038, publică următoarele:

În urma intervenției Uniunii generale a industriașilor, Ministerul de finanțe a confirmat că sumele ce întreprinderile sunt obligate a plăti în conformitate cu art. 3 din legea din 8 Mai 1939 familiilor concentraților nu sunt supuse impozitului pe salarii.

La fel nu sunt supuse la impozitul pe salarii sumele care, în conformitate cu art. 4 din aceeași lege, trebuiesc vărsate Tezaurului, în cazul când salariatul respectiv a optat pentru solda militară.

În acest sens Ministerul de Finanțe a dat și un ordin circular sub Nr. 428.290 din 30 Decembrie 1939.

Ținem a releva că, atât în adresa Ministerului de finanțe către Uniunea noastră, cât și din ordinul circular respectiv rezultă că plățile ce se fac concentraților sau familiilor acestora peste obligațiunea prevăzută de legea din 8 Mai 1939, urmează a fi impuse cu impozitul pe salarii.

Iată de altfel adresa Ministerului de finanțe către U. G. I. R.

„Ca urmare la adresa dvs. Nr. 406 din 1939 jurnalată la această direcțiune sub Nr. 39.348 din 1939, avem onoare a vă aduce la cunoștință că Ministerul dispune că sumele ce comercianții și industriașii sunt obligați a plăti în conformitate cu art. 3 din legea privitoare la salariile funcționarilor și lucrătorilor chemați sub drapel, drept ajutor de familie, jumătate din leafa lor, dacă în armată au grade inferioare și dacă în serviciu au o vechime de doi ani, în cazul când sunt căsătoriți sau au sarcini de familie, nu sunt supuse impozitului pe salarii, deoarece sumele plătite nu au caracter de salarii ci așa cum sunt definite chiar prin lege, ele reprezintă „ajutor de familie pentru familiile concentraților”.

„În ce privește sumele care, în conformitate cu art. 4 din aceeași lege, trebuiesc vărsate Tezaurului Public în contul Ministerului apărării naționale de către întreprinderile, ai căror salariați au optat pentru solda militară, de asemenea nu e cazul a se reține și vărsa impozitul pe salarii, deoarece lefurile brute vărsate în contul M. A. N., servesc tocmai pentru acoperirea avansurilor de portofoliu, din care se plătesc soldele concentraților, iar cu ocazia plății soldelor se percep impozitele respective.

Dispozițiuni în acest caz au fost date și Administrațiilor financiare cu ordinul Nr. 426.290 din 30 Decembrie 1939.

CRONICA.

Sărbătorirea dlui director Constantin Popp.

La 2 Februarie a. c. și-a serbat dl Constantin Popp, dir. i. r. a Băncii „Albina”, a 70-a aniversare a nașterii sale. Deși manifestației de simpatie plănuite de cei inițiați i s'au dat cadre cât se poate de modeste, totuși în casa dlui Popp din Str. Parteniu Cosma, s'a întrunit un număr frumos de prietini și foști colaboratori.

Din partea Băncii „Albina” au fost de față domniile Dr. Ilie Beu, președinte; Dr. Nicolae Comșa, consilier; Lucian Cioran, director general; Dr. Mihai Veliciu, subdirector general. Au mai fost de față colaboratori de ai „Revistei Economice” și factori din diferite înțelețniciri sociale: dl Dr. Simeon Mitea, vice-primar; dl Dr. Nicolae Petra, dir. la Banca „Oașia” și membru în consiliul „Solidarității”; dl Adrian Cristea, consilier la „Solidaritatea”; dl Ioan Vătășianu, dir. gen. i. r., cu soția; domniile Ioan Opreș; Nicolae Cismăș; Eugen Vancu, colaboratori la „Revista Economică”.

Dl Dr. I. Beu a felicitat în numele său și al „Albinei” în termeni călduroși pe iubitant, relevând importanța muncii sale de un jumătate de veac pe teren bancar și economic.

În numele „Solidarității” și a „Revistei Economice” a luat apoi cuvântul dl Dr. M. Veliciu, arătând perseverența destoinică și rodnică a dlui C. Popp în jurul acestor instituții de mare importanță economică și literară. În semn de omagiu îi predă apoi un număr festiv al „Revistei Economice”, la care o mare parte a colaboratorilor dlui C. Popp, au dat concursul lor cu câte un articol. A mai dat citire câtorva scrisori de felicitare dela prieteni și instituții.

A urmat apoi o mică gustare servită de simpatica doamnă a casei, Maria Popp, și consumată între glume și discuții animate, după care cei prezenți și-au luat rămas bun, urând încă-o dată dlui C. Popp, vieață senină încă mulți ani.

Banca „OAȘIA”, soc. anonimă Sibiu.

Convocare.

Accionarii Băncii Oașia, societate anonimă Sibiu, sunt convocați prin aceasta la

adunarea generală ordinară

pe ziua de 10 Martie 1940, orele 3 p. m., în localul Băncii „OȘIA”, s. a. Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 1 cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Stabilirea bilanțului și contului de profit și pierderi pe anul 1939;
3. Descărcarea consiliului de administrație și a censorilor pentru gestiunea anului 1939;
4. Distribuirea profitului net;
5. Completarea consiliului de administrație (art. 15. st.);
6. Completarea consiliului de censori (art. 21 statute);
7. Stabilirea salarelor;
8. Amortizări.

Consiliul de administrație.

